

Az európai erdők védelméért a negyedik miniszteri konferencia előkészítő ülészakát rendezték Budapesten

Az utóbbi évtizedekben az erdők és az erdészet ügye valamennyi kontinensen egyre növekvő mértékben került a közvélemény és a politikaformálók érdeklődési körébe, a felmerült ökológiai, gazdasági és társadalmi problémák következtében. Valamennyi jelentős nemzetközi szervezet is (elsősorban az ENSZ) napirendjére tűzte az erdők és az erdészet ügyét.

Az európai kontinens erdészete már az 1992. évi riói Föld-csúcsot (ENSZ Környezet és Fejlődés Konferencia) megelőzően kormányzati szinten kezdett el foglalkozni (Strasbourg, 1990) és megoldásokat keresni a fentiekben vázolt, egyfajta szakmai szemlélet- és korszakváltást igénylő kihívásokra. Riót követően még két kormányzati szintű, az Európai Erdők Védelme Miniszteri Konferencián (Helsinki, 1993 és Lisszabon, 1998) fogadtak el és írtak alá – önkéntes kötelezettségvállalásként – összesen 12 határozatot, amelyek a riói egyezmények, megállapodások és ajánlások erdőkre, az erdészet ügyére vonatkozó részeinek európai megvalósítását hivatottak biztosítani. Ezen alapul az Európai Unió hivatalos erdészeti politikája is, hiszen az EU jelenlegi 15 tagállamának mindegyike és jogi személyként az EU maga is aláírták valamennyi határozatot.

Ez az európai uniós erdészeti stratégia megtartja az erdők gazdasági jelentőségének prioritását, de már a folyamatosan növekvő tendenciájú immateriális funkciók mellé rendelve. Az előzőekben vázolt, egyféle korszak- és szemléletváltást jelentő nemzetközi folyamatok időbelisége egybeesett a középkelet-európai országokban lezajló alapvető társadalmi, politikai és gazdasági átalakulással, változásokkal. Az erdészet terén az újlag megjelenő magánerdő-tulajdon, az erdőgazdálkodásban pedig a piacorientált viszonyok is kikényszerítették az addigi erdészeti, erdőgazdálkodási szemlélet és erdészeti politika átforgatását, ezzel egyidejűleg pedig választ adva a környezetorientoalt ökológiai kihívásokra is, a jogi szabályozás megújítását.

A Magyar Köztársaság az Európai Erdők Védelme Miniszteri Konferenciáján elfogadott valamennyi határozatot

aláírta. A Magyar Országgyűlés által elfogadott, az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény és végrehajtási rendelete szöveganyaga már tartalmazza a páneurópai erdészeti kezdeményezésnek a törvény elkészülte időpontjáig rendelkezésre állt valamennyi elemét, ezzel hosszabb távra is biztosítva az európai uniós jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését.

Az ülészakon Európa közel 40 álla-

mából, illetőleg az illetékes nemzetközi szakmai szervezetektől több, mint 60 fő kiküldött vettek részt.

Magyarország erdészete hazánk szakmai hagyományaihoz méltó módon és színvonalon aktívan vett és vesz részt mind a szélesebb nemzetközi együttműködésben, mind a páneurópai erdészeti kezdeményezésben és munkamegosztásban.

**FVM Erdészeti Hivatala –
Állami Erdészeti Szolgálat**

Kárpátalja – tovább irtják az erdőt a Kárpátokban

A Kárpátalján változatlanul folytatódó erdőirtások miatt azonnali lemondásra szólítja fel a kijevi és kárpátaljai erdőgazdálkodási hatóságok vezetését Vaszil Komendar botanikaprofesszor, az Ungvári Nemzeti Egyetem tanára az Ungváron kiadott Sztribna Zemlja hetilap legfrissebb számában közölt nyílt levelében.

Az ukrainai Kárpátok növényvilágának legavatottabb kutatójaként ismert tudós Deszkákra fűrészelt régió című írásában megállapítja: madártávlatból nézve hihetetlen képet mutat a Kárpátok koszorúja – letarolt, csupasz hegyoldalak vannak a nemrég még sűrű erdővel borított csúcsok helyén. Ilyen még nem volt e vidék történetében – teszi hozzá.

Az erdőirtás okát a professzor abban látja, hogy a szovjet rendszer megszűnésekor az erdőkombinátokat állami erdőgazdaságokká alakították át Kárpátalján. Az utóbbiak azonban ahelyett, hogy – létrehozásuk céljának megfelelően – óvták, gyarapították volna az erdőket, minden törvényt felrúgva modern vandálokként estek neki az erdőknek: letarolják a hegyoldalakat, nehéz vontatókkal rombolják szét az évezredek során kialakult talajt, amit a tarvágások helyén percek vagy órák alatt lemos az eső.

Komendar szemfényvesztésnek nevezi azt a hivatalos magyarázatot, hogy a helyi valutabevételek növelése érdekében adják el külföldre az érté-

kes fajtákat potom áron, zömmel feldolgozatlan rönkfaként. Csakhogy valójának se híre, se hamva a megyei költségvetésben, a pénz szélhámosok zsebében landol, miközben az egykor tízezreknek munkát biztosító kárpátaljai fafeldolgozó ipar tönkrement – írja. A Kárpátokban pedig egymást követik az emberéleteket is követelő, milliárdos károkat okozó árvizek, földcsuszamlások, iszaplavinák. Majd megjegyzi: az egészben az a furcsa, hogy mindenki tudja: a katasztrofális áradások oka a helyi és kijevi szakhatóság jóváhagyásával folytatott barbár erdőirtás. Az igazságot azonban minden eszközzel – mi több, neves tudósok, kutatóintézetek bevonásával – igyekeznek eltussolni a lakosság elől azáltal, hogy korábban is voltak Kárpátalján árvizek. Csakhogy a korábbi áradások nem voltak katasztrofális méretűek és nem ismétlődtek olyan gyakran, mint manapság – emlékeztet Komendar. Majd felteszi a kérdést: vajon mivel lehet rábírní akademikusokat, tudós professzorokat arra, hogy letérjenek az igazság, a tudományosság útjáról?

Befejezésül a professzor azt ajánlja a kijevi erdőgazdálkodási állami bizottság és a kárpátaljai megyei erdőgazdálkodási főosztály vezetőinek, hogy testületileg mondjanak le, mert működésük már csődöt mondott a kárpátaljai lakosság szemében.

(MTI)